

ли, господине, поне съ едно око да погледнемъ на царицата?

— Не бива! — решително и бърже избръмча търтея.

— Направете ни, господине, тази добрина...

— Казано: не може! Царицата — майка сега има работа: снася яйчица. Шегата ли е две хиляди яйца на день! Защо чакате? Вървете си!

Пчелата-бавачка въздъхнала и дърпнала Рунтавата за крилото.

— Нѣма какво да се прави, — казала тя, — да вървимъ!

За тѣхно щастие, царицата майка свърши своята трудна работа — снаела 2000 и още 10 отгоре. Въ близката улица се зачулъ чуденъ ясенъ гласъ. Търтеитѣ се разшавали и всички извикали „ура“. Въ това време се зададе царицата-майка. Въ Рунтавата даже и дишането спрѣ. Царицата била два пѣти по-висока отъ работниците, по-красива и стройна.

Тя учтиво се поклони на бавачката и на Рунтавата, после се скри въ вътрешнитѣ стаи.

— Сжщинска царица! — казала съ възхищение бавачката, — за нея и дене и ноше да работишъ — нѣма да се уморишъ.

— А, да! — казала Рунтавата, която едва сега дойде на себе си. — Какво ще работя азъ?

— Работа ще ти се намѣри, — казала пчелата бавачка. — Въ полето да хвърчишъ, дете мое, още е рано. Но да хранишъ или пити да правишъ — по силитѣ ти е. Избери си, което щешъ.

— Деца ли да храня! Това е сѣ едно на кукли да си играешъ!